

skæftigede ved Nødarbejder. Sidstnævnte Tal søgte man foreløbig at faa sat op til 15,000, idet man ikke mente at burde sætte for mange Nødarbejder i Gang i Sommertiden.

Statens Udgift til Understøttelser er for Januar—Juli beregnet til 2,9 Mill. Kr.; til Nødarbejder udgaves 12,6 Mill. Kr. I Juni var der 30,000 understøttede, heraf 13,690 Ægtepar, 14,200 enlige over 18 Aar og 2,200 enlige paa 15—18 Aar. Ved Udgangen af Juli var 11,800 beskæftigede ved Nødhjælpsarbejder, heraf 11,000 hørende under Skovselskabet.

Organisation.

Nødarbejder og Understøttelse hører under samme Myndigheder. Øverst staaer Statens Arbejdsløshedskommission, som har overdraget Behandlingen af de løbende Sager til et Arbejdsudvalg paa 4 Medlemmer. Kommissionen yder Kommunerne teknisk og økonomisk Vejledning med Hensyn til Igangsættelse af Arbejder og synes at optræde meget aktivt og energisk. Komitéer for de enkelte Len skal virke for Samarbejde mellem Kommunerne og føre Kontrol med disse.

Endelig findes Arbejdsløshedskomitéer i Kommunerne (eventuelt fælles for flere); disse skal bl. a. ved Samarbejde med Myndigheder og andre søge at forebygge og mildne Virkningerne af Arbejdsløshed.

Nødarbejder udføres gennem en særlig Statsinstitution „Skovselskabets Statsarbejder“ eller gennem „Norlands Statsarbejder“.

Understøttelse.

De gældende Bestemmelser findes i kongelig Kundgørelse af 22. Juni 1921.

Arbejdsløshedskomitéen bestemmer under Hensyn til Arbejdsløshedens Art og Omfang i en Kommune samt det af Kommunen selv foretagne til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden og under Hensyntagen til Størrelsen af de Statsmidler, der staaer til Raadighed, om en Kommune i det hele skal have Bidrag til Understøttelser. I Juni fik 74 Kommuner saadant Bidrag.

Statstilskud gives kun til Understøttelse af svenske Borgere, der 1) er fyldt 15 Aar, 2) er arbejdsføre indenfor deres Erhverv, 3) (som Regel) ikke har faaet Fattighjælp i de sidste 6 Maaneder, 4) forgæves har søgt Arbejde ved den offentlige Arbejdsanvisning, 5) paa Grund af uforskyldt Arbejdsløshed, som har varet i mindst 6 Dage, efter at den paagældende har søgt om Undersøttelse, findes at have saadan Behov.

Kontrollen med de arbejdsløse foregaar ved Arbejdsanvisningskontorerne. Statens Bidrag har samme Størrelse som Kommunens eller Amtets egne Ydelser, men maa dog højst udgøre pr. Dag: 1 Kr. 50 Øre for Mand og Hustru tilsammen, 1 Kr. for Ugifte paa mindst 18 Aar, 60 Øre for Ugifte paa 15—18 Aar, 30 Øre i Tillæg for hvert ægtefødt Barn. Den samlede Understøttelse bliver altsaa 3 Kr., 2 Kr., 1 Kr. 20 Øre og Børnetillæggene 60 Øre.

Sammen med Bidrag fra Arbejdsløshedskasse eller fra Arbejdsgiveren maa Understøttelsen højst udgøre $\frac{2}{3}$ af den sædvanlige Løn paa Stedet for Arbejdere med samme Arbejdsevne og lignende Arbejde.

I Tilfælde af særlig Trang kan i begrænset Omfang gives arbejdsløse Familieforsørgere Bidrag til Husleje eller andre uundgaelige Udgifter til Hjemmets og Familiens Sammenhold. Man skal dog passe paa ikke herved at svække Lysten til at søge Arbejde andet Steds.

I den tidligere gældende Ordning af 22. Oktober 1920 fandtes Bestemmelser om særlig Hjælp, hvor en Forsørger maa rejse bort for at faa Arbejde, samt om en Understøttelse paa højst 75 Øre i 90 Dage, hvor en arbejdsløs faar et „for hans Uddannelse og Forudsætninger fremmed Arbejde, som ikke fra Begyndelsen giver ham en rimelig Indtægt“.

Nødhjælpsarbejder.

De foran nævnte 29 Mill. Kr., som Staten i 1914—20 har anvist til Nødhjælpsarbejder, er navnlig anvendt ved Beskæftigelse af Stenarbejdere samt Tekstilarbejdere i 1918 og 1919.

Arbejdet har navnlig været Skovarbejde i de under Skovselskabets Ledelse staaende Amts- og Kommuneskove samt Vejarbejde.

Kommunerne, hvor Arbejdet udføres, har efter deres økonomiske Forhold og under et vist Hensyn til, hvad Understøttelse vilde koste, maattet godtgøre en vekslende